

Dosarul nr.2ra-484/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: D. Sîrbu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: A. Danilov, Iu. Cotruță, I. Secieru

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Benoli Melnic, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Dorin Cojocaru, în interesele lui Benoli Melnic, către ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la anularea ordinului de demisie, restabilirea la lucru, încasarea prejudiciului pentru lipsa forțată de la muncă, recuperarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Benoli Melnic, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru, împotriva hotărârii din 14 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată,

c o n s t a t ă:

La 03 octombrie 2018, avocatul Dorin Cojocaru, în interesele lui Benoli Melnic, a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la anularea ordinului de demisie, restabilire la lucru, încasarea prejudiciului pentru lipsa forțată de la muncă, recuperarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a invocat că, Melnic Benoli a activat în funcția de electrician, conform ordinului de angajare nr. 484-c din 18 octombrie 1994, iar ulterior a activat în cadrul ÎCS „RED Union Fenosa” SRL, până la 04 iulie 2018.

La 04 iulie 2018, Melnic Benoli a fost chemat la secția juridică a ÎCS „RED Union Fenosa” SRL de către un angajat al acestei secții, care manifestând un comportament discriminatoriu, rău intenționat, ostil, și sfidând legea și interesele companiei, cu grave abateri de la cadrul normativ în vigoare, prin toate mijloacele posibile și imposibile, sub o enormă presiune psihică l-a impus să scrie cerere cu privire la demisie, din motive personale. După ce i-a fost dictată o astfel de cerere, lui

Melnic Benoli i s-a dat să semneze și un presupus ordin de demisie, însă, din cauza stării psihologice, nu-și amintește textul cererii de demisie.

Ulterior, prin intermediul oficiului poștal, reclamantul a remis în adresa pârâtei un înscris, prin care a solicitat retragerea cererii de demisie, invocând că a fost constrâns psihic să scrie cererea de demisie.

Prin răspunsul ÎCS „RED Union Fenosa” SRL din 25 iulie 2018, angajatorul a respins argumentele de retragere a cererii de demisie, invocând efectele ireversibile a cererii de demisie, dar și faptul că cererea de demisie a fost scrisă din proprie inițiativă, ca rezultat al manifestării libertului consimțământ.

Reclamantul, Melnic Benoli, nu este de acord cu cererea de demisie din 04 iulie 2018 și cu ordinul de demisionare din funcție, susținând că acestea contravin prevederilor legale, dar și consimțământului reclamantului. Or, din conținutul ordinului de demisie, care de fapt este macheta standard ce dă posibilitate angajatorului să-l completeze imediat sau ulterior după semnarea de către salariat, reiese că s-a creat un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în detrimentul salariatului.

Mai mult, în ordinul contestat s-a făcut trimitere la art. 85 alin. (3¹) din Codul muncii, care stabilește că contractul individual de muncă poate fi desfăcut, prin acordul scris al părților, înainte de expirarea termenelor stabilite la art. 1, 2 și 4, însă, la caz, nu există un acord al părților la desfacerea contractului individual de muncă, iar simpla avizare pe cererea de demisie a salariatului cu sintagma „de acord din 04 iulie 2018”, nu presupune negocierea părților manifestate prin liberul consimțământ, pentru a fi apreciat ca un acord.

La fel, în răspunsul angajatorului nu s-a făcut trimitere la art. 85 alin. (4) din Codul muncii, care acordă salariatului dreptul de a-și retrage cererea de demisie în termen de 7 zile calendaristice din momentul depunerii cererii de demisie.

Astfel, reprezentantul reclamantului a solicitat anularea cererii de demisie din 04 iulie 2018, anularea ordinului de demisie nr. 209 din 04 iulie 2018, restabilirea în funcție de controlor, încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 14 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Cojocaru Dorin, în interesele lui Melnic Benoli.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 11 martie 2019, avocatul Cojocaru Dorin, în interesele lui Melnic Benoli, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 februarie 2019.

Prin decizia din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel a fost respinsă și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, potrivit art. 85 alin. (1) Codul muncii, salariatul are dreptul la demisie - desfacere a contractului individual de muncă, cu excepția prevederii alin.(4¹), din proprie inițiativă, anunțând despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu 14 zile calendaristice înainte. Curgerea termenului menționat începe în ziua imediat următoare zilei în care a fost înregistrată cererea.

Iar, potrivit alin. (3¹) art. 85 Codul muncii, contractul individual de muncă poate fi desfăcut, prin acordul scris al părților, înainte de expirarea termenelor indicate la alin. (1), (2) și (4¹).

În condițiile în care salariatul, Melnic Benoli, a solicitat desfacerea contractului de muncă, în aceeași zi cu depunerea cererii de demisie, iar angajatorul a acceptat, se consideră aplicabilă norma art. 85 alin. (3¹) Codul muncii.

La 09 iulie 2018, Melnic Benoli a expediat în adresa angajatorului ÎCS „RED Union Fenosa” SA, o cerere privind retragerea cererii de demisie din 04 iulie 2018 și anularea acesteia, fiind întemeiată pe art. 85 alin. (4) din Codul muncii și care a fost recepționată de către angajator la 11 iulie 2018 (f. d. 6 - 7).

Prin răspunsul angajatorului ÎCS „RED Union Fenosa” SA, nr. 0606/52355 din 25 iulie 2018, Melnic Benoli a fost informat că, odată ce contractul individual de muncă a încetat din 04 iulie 2018, retragerea cererii de demisie nu mai poate avea loc.

Astfel, instanța de apel a reținut că, deși, salariatul Melnic Benoli a invocat prevederile art. 85 alin. (4) din Codul muncii, care statuează că: „timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de demisie, salariatul are dreptul să-și retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima”, angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă, până la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod. Or, la caz nu este aplicabilă norma menționată, deoarece prin cererea de demisie, salariatul Melnic Benoli a solicitat desfacerea contractului de muncă, din aceeași zi - 04 iulie 2018, nefiind depusă cu 14 zile înainte. Deci, posibilitatea salariatului de a depune o cerere de retragere a cererii de demisie timp de 7 zile poate avea loc doar în cazul depunerii cererii de demisie, prin cerere scrisă, cu 14 zile calendaristice înainte.

Prin urmare, cererea de demisie a produs efecte juridice la data de 04 iulie 2018, fiind materializată prin ordinul nr. 209 din 04 iulie 2018, care a fost emis cu respectarea cadrului legal.

Cu atât mai mult că, nu pot fi reținute argumentele apelantului că, cererea de demisie a fost la indicația unui angajat al ÎCS „Red Union Fenosa” SA, care manifestând un comportament discriminatoriu, rău intenționat, ostil, și sfidând legea și interesele companiei, cu grave abateri de la cadrul normativ în vigoare, prin toate mijloacele posibile și imposibile, sub o enormă presiune psihică l-a impus să scrie cerere cu privire la demisie, din motive personale. Or, argumentele respective poartă un caracter declarativ și pur formal.

La 03.01.2020, Benoli Melnic, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 05 noiembrie 2019.

În motivarea recursului a indicat că, soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare este în contradicție cu circumstanțele cauzei, cauza fiind examinată superficial, fără ca instanțele de judecată să intre în esența litigiului.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

La 21.02.2020, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca recursul să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 05 noiembrie 2019 și comunicată participanților la proces la 05 decembrie 2019 (f. d. 108), iar recursul a fost declarat la 03 ianuarie 2020. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Benoli Melnic, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Benoli Melnic, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind

necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Benoli Melnic, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Benoli Melnic, reprezentat de avocatul Dorin Cojocaru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru